

det her organ, som hr. Kamal Qureshi omtaler som et organ, der skal tage sig af klagesager. Det gør vi bl.a. af hensyn til, at det nu er et pålæg fra EU. Vi ser positivt på det. Der er eksempler på alt for meget diskrimination i det danske samfund, som vi håber at det her organ selvfølgelig også kan være med til at påse.

Til hr. Flemming Oppfeldt: Pligterne er meget klare. Vi forventer, som jeg også sagde i min ordførertale, at folk gør en aktiv indsats for at få et arbejde, at folk gør en aktiv indsats for at tage en uddannelse, at folk gør en aktiv indsats for at lære det danske sprog, og hvis de ikke gør det, så har vi jo indrettet sociallovgivningen således i dag, at der faktisk allerede er sanktioner, hvilket der også er kommuner, som har praktiseret.

Vi er enige i, at virksomhederne skal kompenseres, hvis de tager flygtninge og indvandrere ind. Vi tror ikke på lønreduktion og løntrykkeri som en mulighed. Det er et angreb på mindstelønnen og vil blive modtaget med massiv modstand rundt omkring på arbejdspladserne. Det tror vi ikke på, men vi er klar til at se på løntilskudsmodeller, og jeg synes, det er positivt, hvis Venstre nu også er klar til at se på løntilskudsmodeller. De har været indført tidligere, men vi er klar til at se på dem igen.

Formanden:

Hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

I fru Ritt Bjerregaards bemærkninger til dette forslag til folketingsbeslutning om styrket integration er der et interessant udtryk, som straks fangede min opmærksomhed, og det er ordet sammenhængskraft.

Fru Ritt Bjerregaard skriver, at Danmark i disse år står over for den udfordring at sikre sammenhængskraft i samfundet. Det er utvivlsomt rigtigt, men det er jo ikke kun i disse år. Det er opgaven for de danske myndigheder altid at sikre sammenhængskraften i Danmark, men hvad giver sammenhængen?

Hvis mennesker var dyr, så var opgaven ganske enkel. Så gjaldt det om at give mennesker en fyldt mave, en tilfredsstillende underholdning og en bekvem måde at bruge tiden på. Men hvis mennesker er mennesker og ikke dyr, så er opgaven noget vanskeligere. Så kommer sammenhængskraften af fælles vilje, fælles opgave og – ja, jeg tør næsten ikke bruge ordene over for fru Ritt Bjerregaard, men vil gøre det alligevel – fælles ånd.

Kl. 17.00

Måske er sammenhæng ikke skabt med at spille fodermester og underholdningsråd, måske har fru Bjerregaard grundlæggende misforstået den opgave at skabe sammenhængskraft i Danmark. Ja, hun har så. Det viser sig bl.a. i, at hun afviser stramninger i udlændingepolitikken. Derved røber hun, at hun slet ikke begriber, hvad et folks sammenhængskraft kommer af, at den er et spørgsmål om et folkeligt og kulturelt fællesskab, som netop er uforeneligt med en ubegrænset indstrømning af vildt fremmede til landet.

Det viser sig videre ved, at hun som sit første punkt foreslår, at alle udlændinge – alle udlændinge – der kommer til Danmark, skal indgå en forpligtende kontrakt. Det betyder jo ubegrænset indvandring. Det betyder igen den uundgåelige sprængning af enhver sammenhængskraft i Danmark.

Der er slet ikke mening i forslaget, i hvert tilfælde ikke, hvis man netop taler om mennesker og ikke blot om dyr, om sociale dyr.

Der er den pikante detalje, at der er forskel på bemærkningernes og selve forslagens ordlyd, idet forslaget taler om alle udlændinge, der – står der – kommer til Danmark for at blive. Det sidste, som også må formodes at være formuleret af fru Bjerregaard, lader sig bedre høre end det første, idet det dog sonder imellem den ubegrænsede og den begrænsede indstrømning.

Hvordan fru Bjerregaard så kan være modstander af stramninger i udlændingepolitikken, eftersom kun stramninger kan sondre imellem dem, der bare kommer, og dem, der kommer for at blive, er temmeligt uforståeligt eller lige ud: Det er vrøvl. Sådan er der så meget.

Dette er i vore øjne et agitationsforslag, der skal give det forvirrede og frustrerede Socialdemokrati en slags plads på den vogn, som befolkningen den 20. november 2001 satte i fart for at ændre på den katastrofale indvandrerpolitik. Der er derfor hverken hoved eller hale på forslaget. Der er slet ingen sammenhængskraft.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil starte med at glæde mig over at konstatere, at der er en lang række lighedspunkter mellem Socialdemokratiets oplæg her og det, som regeringen har lagt frem i programmet »På vej mod en ny integrationspolitik«.

Der er selvfølgelig holdningsforskelle, der er sikkert også nogle formuleringforskelle, og derfor skal jeg indledningsvis sige, at Det Konser-